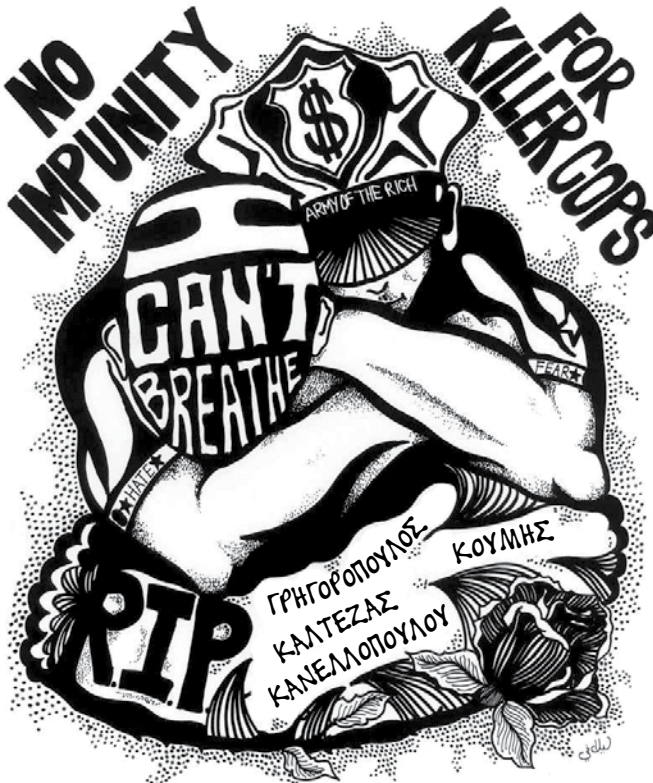

Μην τα βουλώνεις τα αυτιά σου, άκου τριγύρω!
τόσες κραυγές, τόσος πόνος.
Με το συναίσθημα να ακούς, με την καρδιά σου.
Το χέρι σου άπλωσε να ξεδιψάσεις τον κόσμο...
Τόσοι ανθρωποφύλακες γύρω, δεν θα διστάσουν, ποτέ δεν δίστασαν,
να σπαταλήσουν της ζωής το νερό, το κόκκινο,
από τις κάνες των ισχυρών...
Μην τα βουλώνεις τα αυτιά σου, άκου τον δίπλα σου,
με ενσυναίσθηση να τον ακούς, με ψυχραιμία
και κοινώνησε την αλήθεια, μη γίνουμε πάλι μπίλιες στο σπίτι...

Θεατής

ή

αλληλέγγυος;

Παντού ακούς να πονάνε,
απελπισμένα παιδάκια να κλαίνε,
μανάδες με τρόπο σπαράζουν,
λαοί τριγύρω που σφάζονται,
άλλοι αλλού βασανίζονται,
φυλακίζονται, εκτελούνται.
Σπαραγμένη καρδιά όλη η γη,
Βογκά, πονάει, ματώνει,
γλεντά και πεθαίνει ταυτόχρονα,
καλεί σε απελπισμένη βοήθεια.
Λίγοι οι αλληλέγγυοι που βοηθούν
οι άλλοι σα να μη νοιάζονται.

Ολόκληρος κόσμος τριγύρω μας,
κράτη μεγάλα και πλούσια,
θρησκείες, μεσσίες, σωτήρες,
τόσες φανταχτερές οργανώσεις,
τόσοι σοφοί άνθρωποι,
συμβουλία δυνατά, ανεξάρτητα,
αμέτρητοι λαμπροί επιστήμονες,
τόσοι καλοί φιλόανθρωποι,
μεγαλόψυχοι κραταιοί ηγέτες,
μα ουδείς να μπορεί να βοηθήσει,
κανένα χέρι ικανό να προσφέρει,
τίποτα να στερέψει τον πόνο.

Μόνο λυπάται ο κόσμος,
στημένος μπροστά στην τι-βί του.
Εκφράζει αλήθεια την θλίψη του,
πλημμυρίζει από αισθήματα οίκτου,
τονίζει ειλικρινά την οργή του.
Άδικο έχουν οι άδικοι,
πώς να γλιτώσουν οι αδικημένοι;
Καθησυχάζει τις ενοχές του,
κλείνει τον δέκτη της τηλεόρασης.
Πω, πω τι γίνεται ρε παιδί μου!
Και ήσυχος πάει για ύπνο.

Οι στριγκλιές των άλλων θυμάτων,
δεν ξυπνούν το χοντρόπετσο κόσμο,
που διαρκώς κουφάινεται πιότερο.
Ωσου ο πόνος θα κτυπήσει κι εσένα,
τότε με αγωνία θα κράξεις και συ,
θα γυρεύεις βοήθεια απ' τους άλλους,
όλους αυτούς που επίσης κοιμούνται,
που ψυχάζουν με βουλωμένα τ' αυτιά τους,
στα μαλακά ζεστά τους κρεβάτια.
Μέχρι νάρθει κι αυτών η σειρά,
ολομόναχοι να χορέψουν μ' απελπισία,
στον φρικτό του χαμού τους ρυθμό.

ή ασφαλείς θα είστε ή ελεύθεροι

“Στα Εξάρχεια έχουμε χούντα ρε, το κατάλαβες;” .... αυτά ξεστόμισε ο ματατζής σε συλληφθέντα κατά τη διάρκεια ενός κρεσέντου βίας που επειδώθηκαν οι δυνάμεις καταστολής στις αρχές Νοεμβρίου, εν αναμονή της επετείου του Πολυτεχνείου.

Αυτό το περιστατικό δεν αποτελεί εξαίρεση ούτε πρωτοτυπία. Είναι απλά, το κράτος χωρίς την προβιά του, είναι η αστυνομία η οποία αποκάλυπτα πλέον κατεβάζει το προσωπείο του προσάτη του κοινωνικού συνόλου και αναδिकνύει το πραγματικό και βρώμικο ρόλο της που δεν είναι άλλος από την σκληρή καταστολή. Οι μπάτσοι είναι εκεί για να κάνουν τη βρώμικη δουλειά. Να χτυπήσουν το διαφορετικό, να πνίξουν στα δακρυγόνα όποιον αντιστέκεται στη φτώχεια, την εξαθλίωση και την αδικία, που επιβάλλεται από τους πολιτικούς προιστάμενούς τους. Είναι εκεί, πάντα σε αγαστή συνεργασία με τα ρουφιανο-ΜΜΕ στήνοντας σκευωρίες με πλαστές κατηγορίες, διασύρωντας και ενίοτε φυλακίζοντας όσους στέκονται έμπρακτα απέναντι στη λεηλασία της φύσης στο βωμό των υπερθνικών business, το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, την συστηματική υποβάθμιση κάθε κοινωνικής παροχής. Είναι εκεί για να προστατέψουν σαν υπάκοα σκυλιά τους αφεντάδες τους, δηλαδή τους πλούσιους και το πολιτικό τους προσωπικό.

Κατέχουν το μονοπώλιο στη βία και σε όποιον αρέσει, όπως επιδεικνύει στη δήλωσή του ο πρόεδρος των αστυνομικών υπαλλήλων μετά τη δολοφονική επίθεση μπάτσων και νοικοκυραίων στο Ζακ Κωστόπουλο. Η βία αυτή είναι “νόμιμη” όπως ανέφερε σε τηλεοπτικό πάνελ ο τσεκουροφόρος, υπουργός πλέον, Βορίδης. Οι απρόσωποι-ανώνυμοι-κρανοφόροι-κουκουλοφόροι “προσάτες” κυκλοφορούν εκεί έξω έτοιμοι να εγγυηθούν για την

“ασφάλεια” μας με τα γκλόπ και τα όπλα τους, μια ασφάλεια που βρωμάει αίμα και εκφράζεται με ανοιγμένα κεφάλια, άγριους βασανισμούς και δολοφονίες.

Οι αστυνομικές δολοφονίες δεν είναι ούτε φανταστικές ούτε αποτελούν “προνόμιο” της Ελληνικής αστυνομίας. Ενδεικτικά θα αναφερθούμε σε ελάχιστα, εγχώρια και μη, περιστατικά καθώς η πλήρη καταγραφή τους θα χρειαζόταν εκατοντάδες σελίδες.

Στις 16 Νοεμβρίου 1980 κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου, η εργάτρια απο το Περιστερί Σταματίνα Κανελλοπούλου βρίσκεται νεκρή στην οδό Πανεπιστημίου όπου σύμφωνα με τον ιατροδικαστή υπέστη 18 χτυπήματα απο γκλόπ στο κεφάλι που προκάλεσαν βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις και οδήγησαν στο θάνατό της. Την ίδια μέρα, ο Κύπριος φοιτητής Ιάκωβος Κουμής, μεταφέρεται στο νοσοκομείο κλινικά νεκρός απο πισώπλατο χτύπημα των “οργάνων της τάξης”. Οι ένοχοι και των δύο δολοφονιών δεν βρέθηκαν ποτέ. Πέντε χρόνια αργότερα, στις 17 Νοεμβρίου 1985 ο ματατζής Μελίστας πυροβολεί και δολοφονεί πισώπλατα με σφαίρα στο κεφάλι τον μαθητή Μιχάλη Καλτεζά. Ο Μελίστας αρχικά καταδικάστηκε για 2,5 χρόνια με αναστολή ενώ σε δεύτερο βαθμό αθωώθηκε. Στις 6 Δεκεμβρίου 2008 στα Εξάρχεια, ύστερα απο αποδοκιμασίες που δέχθηκε ένα διερχόμενο περιπολικό απο νεαρούς, ο ειδικός φρούρός Κορκονέας κατεβαίνει πεζός και πυροβολεί σε ευθεία βολή σκοτώνοντας ακαριαία τον 15χρονο Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Σε πρώτο βαθμό ο Κορκονέας καταδικάστηκε σε ισόβια ενώ σε δεύτερο βαθμό σε 13 χρόνια φυλάκιση ενώ πλέον κυκλοφορεί ελεύθερος. Παρόμοιο περιστατικό συνέβη στη γειτονική Τουρκία. Κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ο 15χρονος Berkin Elvan χτυπήθηκε από δακρυγόνο στο κεφάλι βγαίνοντας απο το σπίτι του για να αγοράσει ψωμί. Έμεινε σε κώμα για 269 μέρες έως ότου κατέληξε. Για ακόμη μία φορά, οι ένοχοι δεν βρέθηκαν ποτέ. Το 2001 στη Γένοβα, στο πλαίσιο των διαδηλώσεων ενάντια στη σύνοδο των G8 (οι οκτώ ισχυρότερες οικονομίες στο κόσμο) ο ιταλός αναρχικός Κάρλο Τζουλιάνι 23 χρονών τότε, δολοφονείται εξ επαφής και ύστερα συνθλίβεται απο το όχημα των αστυνομικών δυνάμεων. Τόσο ο οδηγός όσο και ο εκτελεστής του Κάρλο κρίνονται αθώοι απο το δικαστήριο και αφήνονται ελεύθεροι.

Όσο κι αν προσπαθούν με ξύλο, καταστολή και δολοφονίες να φιμώσουν το δίκαιο όσων εξεγείρονται, θα στεκόμαστε απέναντι τους με το λόγο, την πράξη και το σώμα μας. Η τρομοκρατία και ο φόβος που σπέρνουν, θερίζεται συλλογικά στον δρόμο απο όλους και όλες μας. Είμαστε περισσότεροι και έχουμε το δίκιο με το μέρος μας, οι ανάγκες μας είναι ισχυρότερες απο τα όπλα τους και αυτό τους τρομάζει. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να συνηθίσει το θάνατο. Με τη συλλογική μνήμη ως οδηγό, βαδίζουμε το δρόμο προς την κοινωνία που ονειρευόμαστε, της ισότητας, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας χωρίς να λησμονούμε αυτούς που αγώμιστηκαν κόντρα στο φόβο για αυτά τα ιδανικά.

Γίναμε πάλι **μπίλιες** στο σπίτι...

Γίναμε πάλι μπίλιες στο σπίτι με τους γονείς μου και για το τίποτα κιόλας. Δηλαδή τι ζήτησα; Ήθελα να πάω στο πάρτι του Κ. και να είμαι επιτέλους ένα βράδυ μέχρι λίγο πιο αργά με «Το Μωρό μου» κι αυτοί πήγαν και κόλλησαν στο ότι δεν τους είπα πως θα είναι εκεί κι ο Χ. Και τι έγινε που θα ήταν εκεί; Ναι, παλαιότερα έκανα παρέα μαζί του, αλλά από τότε που έμαθα τι έκανε στην κοπέλα του, έχουμε ξεκόψει. Οι παρέες μας όμως είναι κοινές κι έτσι όταν βρισκόμαστε λέμε ένα «γεια». Εκείνοι όμως θεώρησαν ότι τους έλεγα ψέματα και μου είπαν ότι δεν θα με ξαναφήσουν να πάω σε πάρτι για τον επόμενο μήνα. Και πώς να τους αποκάλυπτα ότι θα ήταν κι εκείνος εκεί, αφού ήξερα ότι η απάντησή τους θα ήταν σίγουρα «ΟΧΙ». Κι αν ήταν να τους λέω κάθε φορά που βγαίνω ότι εκείνος είναι εκεί, εγώ δεν θα ξαναβγαίνα ποτέ από το σπίτι. Γιατί γι' αυτούς δε μπορώ να με προστατεύσω, και θα είμαι για πάντα «Το Παιδί»...

Γίναμε πάλι μπίλιες στο σπίτι με το παιδί. Μας είπε ψέματα. Ενώ επανειλημμένα έχουμε κάνει συστάσεις ότι δεν θέλουμε να έχει καμία συναναστροφή με τον Χ., προτίμησε να πει ψέματα, γιατί θα ήταν και «Το Αίσθημα» εκεί!! Μα είναι παράλογο να μην θέλουμε να έχει επαφές με τέτοιους ανθρώπους; Φαινόταν εδώ και χρόνια

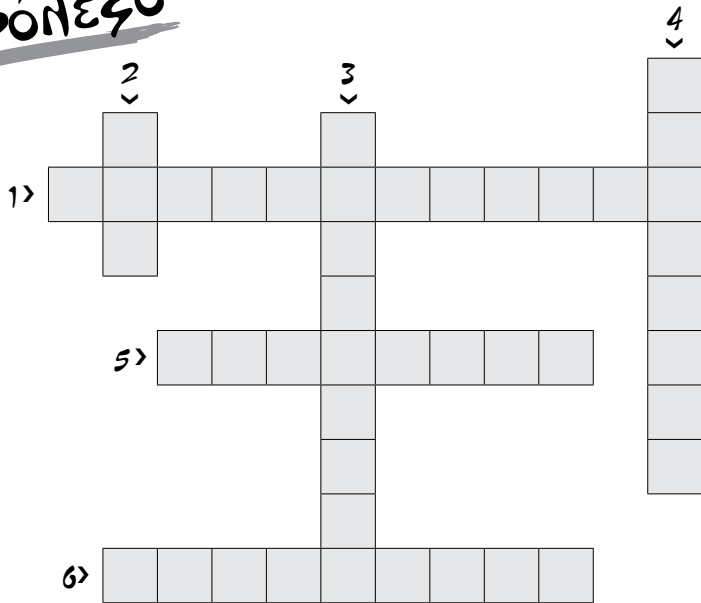
σε τι θα εξελιχθεί ο τύπος. Ήταν ψευτόμαγκας και το έπαιζε αρχηγός. Κάποτε, αν δεν έκανες αυτό που ήθελε σε έβαζε στη μπούκα και έκανε τη ζωή σου δύσκολη, αλλά πια αν δεν κάνεις αυτό που θέλει, καταντάει βίαιος. Έτσι την πάτησε κι η κοπέλα του τον προηγούμενο μήνα που την έστειλε στο νοσοκομείο για ράμματα. Θα πρέπει λοιπόν να καταλάβει και το ίδιο ότι η συναστροφή με τον Χ. μπορεί να του φέρει μπελάδες. Ελπίζουμε αφού δε θα πάει σε κανένα πάρτι αυτόν το μήνα, να βρει τον χρόνο να σκεφτεί το λάθος του.

Αναγνωρίζω σφάλματα και στις δύο παραπάνω μαρτυρίες. Αν εσύ ταύτιστκες με μια από τις δυο θέσεις, προσπάθησε σε παρακαλώ να μπει και στην άλλη. Θα κάνω μια απόπειρα να αναλύσω την σκέψη μου. Το παιδί από την πλευρά του, **χρησιμοποιεί το ψέμα** για να πραγματοποιήσει την επιθυμία του. Από την άλλη ο γονιός, με αφετηρία τον φόβο του, είχε **απαιτήσει** να διακοπούν οι σχέσεις με τον Χ., πράγμα που σημαίνει απομάκρυνση από όλη την παρέα του. Όλα αυτά θα είχαν αποφευχθεί αν και οι δυο πλευρές είχαν μπει στη διαδικασία να επικοινωνήσουν. Τότε ο γονιός θα είχε κατανοήσει ότι το παιδί έχει ήδη κατακρίνει την παραπάνω βίαιη συμπεριφορά κι έχει περιορίσει τις επαφές μαζί του κι εκείνο δε θα χρειαζόταν να χρησιμοποιήσει το ψέμα.

Το περιστατικό που αναφέρθηκε παραπάνω είναι ένα παράδειγμα. Ο κίνδυνος που ονομάζεται βίαιος Χ. μπορεί να πάρει πολλές μορφές. Είναι εύλογος ο φόβος του γονέα, είναι εύλογη κι η επιθυμία του παιδιού για ανεξαρτησία. Σωστή συνταγή δεν υπάρχει ποτέ γιατί κάθε ιστορία είναι διαφορετική. Βήματα για να βρεθεί η χρυσή τομή πρέπει πάντα να γίνονται από τι μία ή την άλλη πλευρά, κι αυτό γιατί κανείς άνθρωπος σε καμία ηλικία δεν έχει το αλάθητο. Κάθε φορά που διακρίνουμε ότι η κατάσταση δυναμιτίζεται, οφείλουμε να λειτουργήσουμε πυροσβεστικά με γνώμονα την ψυχραιμία και την συναίνεση, αποφεύγοντας την εύκολη και εγωιστική λύση (ένα ψέμα ή μια τιμωρία), που συνήθως οδηγεί σε παράλογες συμπεριφορές. Κλειδί σε κάθε ανθρώπινη σχέση είναι η ουσιαστική επικοινωνία, χωρίς αυτή οι παρεξηγήσεις είναι αναπόφευκτες. Για την επίτευξή της, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ειλικρίνεια και η ενσυναίσθηση.

Σταυρόλεξο

- 1 «Επιστροφή στην ...». Αγαπημένη φράση της κυβέρνησης και των ΜΜΕ η οποία εκφράζει τη συντηρητική και οπισθοδρομική νοοτροπία που προωθούν.
- 2 Αστυνομική μονάδα με στόχο την καταστολή συγκεντρώσεων και απεργιών. Γνωστές πρακτικές της η χρήση βίας και ο εκφοβισμός.
- 3 Μέσο διαμαρτυρίας του λαού ενάντια σε αποφάσεις και νομοσχέδια της κυβέρνησης.
- 4 Συνοικία στο κέντρο της Αθήνας που αποτέλεσε ανα τα χρόνια σημείο αναφοράς προοδευτικών ιδεών, συνεύρεσης καλλιτεχνών και εναλλακτικού τρόπου διασκέδασης. Παρά το γεγονός ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα εκεί και στη γύρω περιοχή είναι η διακίνηση ναρκωτικών, η αστυνομία επιλέγει να ασκήσει βία στους κατοίκους της και γενικά σε όποιον τυχαίνει να βρίσκεται κοντά.
- 5 «Δελτίο ...». Τηλεοπτικό πρόγραμμα που αν και θα έπρεπε να έχει αμερόληπτο και αντικειμενικό ενημερωτικό χαρακτήρα παραπληροφορεί και αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη.
- 6 Το τελευταίο διάστημα ακούγονται πολλά για αυτές. Πρόκειται μεταξύ άλλων για εγκαταλελειμμένα κτίρια τα οποία έχουν αποτελέσει χώρους αλληλεγγύης και στέγασης προσφύγων. Παρά τις δράσεις αυτές, έχουν κυριχθεί παράνομες και με γρήγορους ρυθμούς εκκενώνονται από την αστυνομία με αποτέλεσμα οι άνθρωποι που μένουν σε αυτές να μεταφέρονται σε «μονάδες φιλοξενίας», δηλαδή σε στρατόπεδα συγκέντρωσης νέας εποχής.

ΑΠΛΑΝΤΗΣΗ: 1. Κανονικότα 2. ΜΑΤ 3. Διοδώνων 4. Εξόρκεια 5. Ειδησών 6. Καταλήψεις

Όλα τα προηγούμενα τεύχη του περιοδικού θα τα βρείτε στο: <https://antivaro.espivblogs.net/ektos-ylis/>